

Джордж ГЕРШВІН

George Gershwin

(1898 – 1937)



Справжні ім'я та прізвище генія – Яків Гершович. Він з'явився на світ у Нью-Йорку, в родині євреїв, що емігрували з України. Джордж був другою дитиною у сім'ї. Коли хлопцю виконалося 6 років, він познайомився з майбутнім відомим американським скрипалем Максом Розенцвейгом. У його домі Джордж, навчився грати на фортепіано: сам підбирав на слух популярні мелодії та намагався складати свої. Але одного разу у домі Гершвінів з'явилося фортепіано – батьки купили його для занять Айри, старшого брата Джорджа, який більше тяжів усе ж таки до поетичної творчості. Та молодший за короткий час досягнув настільки великого успіху, що залишив брата далеко позаду. На превелику радість обох, було вирішено, що займатися на фортепіано буде Джордж. За два роки навчання він змінив чотирьох вчителів. І тільки Чарлз Хамбіцер виявився саме тим педагогом, який був потрібен майбутньому композитору. Піаніст і композитор Хамбіцер одразу побачив великий талант учня. Вчитель викладав радісно і з захопленням, вчив не тільки грі на фортепіано, але і дав вірний напрям розвитку таланту Джорджа, познайомив його з творчістю **Баха, Ліста, Шопена, Моріса Равеля, Дебюсса**. Зустрічі Хамбіцера і учня продовжувались до самої смерті вчителя у 1918 році. У 1915 році Джордж починає працювати піаністом-популяризатором. А вже за рік з'являється перший його успішний твір. Гершвін притягнув увагу деяких бродвейських продюсерів. Зігмунд Роберт з радістю включив музику Гершвіна у свою оперету «The Passing Show of 1916».

У 1918-19 роках на Бродвеї з'явилося багато творів композитора: його пісня «Swanee» увійшла у мюзикл «Сінбад» і мала приголомшликий успіх у виконанні Ела Джонсона.

Першою, але не дуже вдалою спробою введення елементів джазу у композицію традиційного типу стала його одноактна опера «135th Street». Але вже наступний його твір зроблений у змішаній манері – «Рапсодія у стилі блюз» для фортепіано з оркестром перевернула американський музичний світ. Трохи незібрана за формою, ця рапсодія завдяки винятковій оригінальності мелодики і ритму, яскраво національному колориту отримала міжнародне визнання і до цього часу є найбільш популярною опорою американського композитора.

У 1928 році Гершвін їде до Європи, де спілкується з крупними композиторами, такими як Равель. Подорож до Європи надихнула композитора на створення симфонічної сюїти «An American in Paris», у якій проявилась майстерність автора.

Весь цей час композитор працює зі своїм братом, який пише тексти для його творів. Цей творчій союз протягом десятьох років був найпродуктивнішим на Бродвеї. Найбільш вдалим їхнім шоу було «Of Thee I Sing», яке побачило світ у 1931 році. За це шоу брати отримали Пулітцерівську премію, яка вперше була присуджена музичному твору.

У 1935 році побачила світ найбільш масштабна і досконала опера композитора – «Поргі та Бесс» («Porgy and Bess»). Поставлена за романом Дюбоса Хейворда вона стала не тільки самою зрілою опорою автора, але і кращою серед всіх американських опер.

Але 11 липня 1937 року композитор помер через невдалу операцію з видалення пухлини головного мозку так і не побачивши успіху свого найкращого твору.